

Motion till riksdagen 2021/22:1595

av **Lars Thomsson och Anders Åkesson (båda C)**

Regionalt inflytande över kompetensförsörjning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett system där regional prioritering och samordning av nationella resurser för kompetensförsörjning och kompetensmatchning utvecklas, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Kompetensförsörjning och matchning av kompetens för morgondagens behov är en av de stora utmaningarna för fortsatt utveckling och välbefinnande i vårt samhälle. Kompetensförsörjning är viktigt för varje individ men också för organisationer och företag och för lokal och regional utveckling. Rätt mix av kompetenser och ett fungerande kompetensförsörjningssystem är viktigt för lokal, regional och nationell utveckling. Idag styrs huvuddelen av resurserna för kompetensförsörjning från nationell nivå i beslutsformer där den regionala nivåns möjligheter till inflytande är begränsade.

Coronapandemin har lett till ökad efterfrågan på utbildningsinsatser i samhället. Regeringen och samarbetspartierna har svarat upp med att utöka antalet platser på diverse utbildningar. Det är utmärkt, men för att optimera utbildningsinsatserna krävs ökad regional styrning och samordning.

Sedan 2010 har så kallade regionala kompetensplattformar etablerats, något som i flera fall på ett framgångsrikt sätt har utvecklat ett omfattande regionalt samarbete inom kompetensförsörjningsområdet. Men på nationell nivå är det idag en mycket splittrad bild där många olika aktörer beslutar om resurser för kompetensförsörjning: Arbetsförmedlingen inom sitt uppdrag och ansvarsområde med fokus på korta arbetsmarknadsutbildningar. Skolverket fattar beslut om resurser för vuxenutbildning och yrkesvuxenutbildning där mindre kommuner idag har svårt att hämta hem tillräckliga resurser på grund av sin relativa storlek.

Myndigheten för yrkeshögskolan fattar beslut om yrkeshögskoleutbildningar och så kallade kompletterande utbildningar efter ansökningar från utbildningsanordnare. De tar in regionala prioriteringar och bedömningar, men själva besluten om vilka YH-utbildningar som ska startas fattar myndigheten helt på egen hand. Likaså universitet och högskolor beslutar självständigt över vilka utbildningar som ska ges och var. Lokala så kallade högskolecentra som ligger med avstånd från universitetscampus har ett förhandlingsmässigt underläge i sin relation till universitet och högskolor och de utbildningar som ges på universitetsorten.

Utöver ovan nämnda statliga utbildningsmyndigheter finns det andra som också har ett uppdrag att vara verksamma i hela landet. För att inte samhällets resurser skall suboptimeras finns det goda skäl att stärka den regionala samordnande nivån och ge den ett reellt inflytande över hur resurser för kompetensförsörjning används inom respektive region, allt i syfte att de bättre än idag samspelar med lokala och regionala förutsättningar, prioriteringar och strategier. Det kan handla om resurser som idag fördelas genom Arbetsförmedlingen, Skolverket, Myndigheten för yrkeshögskolan, universitet och högskolor och Universitets- och högskolerådet.

Med stöd i det ovan anförda bör därför riksdagen tillkännage för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett system där regional prioritering och samordning av nationella resurser för kompetensförsörjning och kompetensmatchning utvecklas.

Lars Thomsson (C)

Anders Åkesson (C)